NEOEAAHNIKA FPAMMATA

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 8 ΤΗΛ.30.461 || ΙΔΡΥΤΗΣ: Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ || ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 27 MA'I'OY 1939

EZAIPETIKEE EYNEPTARIEE

H BYZANTINH MOYZIKH ΚΑΙ Η ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΗΣ

τοῦ κ. Έλισαίου Γιαννίδη

Ή μουσική των εκκλησιών μας δρίσκεται σήμερα σε μιά μεταδατική περίοδο, περνά μια κρίσκος. Έκτεν στο χαρακτηρίες τη σημερική κατάσταση είναι πού ξεχει γί- ενα και γίνεται δλοέτα περιοσότερο αίσητή τη δε μιά μεγάλη μερίδα της κοιτονίας ή άναγκη τής άργονίας. Είναι πολλοί έκτεινο πολά αίσδανοται πώς ή πολλόμονη μουσική είναι κάτι τελιάτοτρο, κάτι πό πλουσίο και πό αίσδανοται πός πίσθαν πότι το πολλοί έκτεινο πολλοί έκτει πολλοί έκτει πολλοί έκτει πολλοί έκτεινο πολλοί έκτεινο πολλοί έκτει πιό έπιδλητικό και άπό την άποψη τη θρη-

σου αίσθατονται πός ή πολόφωνη μουσική είναι κατι εκλότετορ, κατι ποι πλούωο και του πλητικό καί από την άποψη τή θην "Ηθη τό 10 το πό συνοθεία τη μονόφωνη κατό την πλούω με το πλουσικό και έκτιλαση της μουσικής μας, ήταν αίνασ έκτιλαση της μουσικής μας, ήταν αίνασ διος των, άκλομοθωντας το τρείμα, κανου όπου μπορούν μιά πρόχειρη διφονή άρμον κάν Ανό ματριμές είδας το τρείμα, κανου όπου μπορούν μιά πρόχειρη διφονή άρμον κάν Ανό ματριμές είδας την άνειλη που όπου μπορούν μιά πρόχειρη διφονή άρμον κάν Ανό ματριμές είδας την άνειλη που όπου μπορούν μιά πρόχειρη διφονή άρμον κάν Ανό ματριμές είδας το μουσική που δέν είναι συτέ είδας μουσική πρό δεν είναι συτέ είδας μουσική πρόχει με διαθές το πλουσική το απότελεσμα, είναι ένα είδας μουσική πρόχει με διαθές το πλουσική πρόχει με διαθές το πλουσική πρόχει με διαθές το πλουσική πρόχει πρόχει το πλουσική πρόχει πρόχε

H AEIA THE

Ης εκυβρούσης της δυζαντινής μουσικής κέν η λέξια τής δυζαντινής μουσικής. Μερικαί τρίν άπαντήσουν, ρωτούν άν ή μουσική αυτή είναι η μουσική των δυζαντικής. Μερικαί τρίν άπαντήσουν, ρωτούν άν ή μουσική αυτή είναι η μουσική των δυζαντικής του και το πουσική του του πουσική του και το πουσική του και το πουσική του που

TO EAAHNIKO AIHTHMA

ΕΦΙΑΛΤΗΣ

τής κ. Γατιάνας Στούρου οκυψε δανά στο γράμμα, τὰ μάτια της εί-τον γιομάτα δάκρυσι. «...Δέ μπορώ να συστ

Αφησε τό στυλό καὶ οκούποε τὰ μάτια τὰ τὰ τὸ φλογισμένο τοίχο ἀπέναντι. "Όταν Α της που πές ακυμε Ευτιά πιό γράμμας, τὰ μάτια της καθ την κατ την τροβικάνει." Εγρείς κε Έντ το γρόμμα το διαθές το του το διαθές το του κοι το διαθές το του διαθές το του διαθές το του διαθές το του διαθές του διαθέ

δωματίο.

10 θαλασαί νυχτικό κόλλησε ατίς πλάτες.

11 ξεστη άφοι θασανισε το σόμα, αύξανε ασίση την σλόνια της φυτής. Ξανασκούπτοι προσεχτικά τα μάτα της μή στάξε κανέ όδακρο πάλω από γράμμα. Α, όγ, πάλο ομα το και το τά γραμμένα μέ αίμα

Εαναπῆρε τὸ στυλό καὶ τὸ περιεργάστηκε ωλ το δλεπε πρώτη φορά. "Αν τὸ μπορούσε να τόδλεπε πρώτη φορά. Αν τό μπορού σε άγθαια θα του έγγεσμε Έτσι: «Δήν τό θα-πείς αγότη μου, πος είναι η πέντος μου γε-μέτη με μελάν Πάρκερ, μήτε με δάκρυα, μήτε με άμα, ότε με έτποτα εθκολο καί φτιγο, ή οδοία που τή δάφει είναι σπάνα στις αγότης μου. απορώ πος δέν τό καιει το χρτίω. Σαγτίς μου. απορώ πος δέν τό καιει το χρτίω.

Α, μπά, α'τά δὲ γράφονται! Παράτησε την πέννα, μάζεψε πάλι τα μαλλιά της, ξα-νάμπηξε τὶς φουρκέτες κι' ἀπόμεινε νά κοι-

χίλια τέτοια φοθερά. Αἰσθάνομαι να μέ δα-ραίνει ὁ ἐφιάλτης τῆς μάταιης λαχτάρας μου, θαρῶ μὲ περιπλέκει ἔνα δαρύ, θολό μεθύσι σὰν κακὸ ὅνειρο. Σὰν ὅνειρο ποὺ δὲν τό σταματά κανένα ξύπνημα.

»Τότε πάλι μάχομαι μ' όλα τὰ δυνατά μου, μ' όλο τὸ θαμπωμένο λογικό μου, νὰ ξεφύγω άπό τό στεϊρο σου άγκάλιασμα. Νά γλυτώσω, ν' ἀποτινάξω ἀπό τοὺς ὅμους μου τη νάρκη αὐτή ποὺ μὲ πιέζει, νὰ ξυπνήσω ἀπ' τό δαρή δραχνά. Γαντζώνουμαι στὰ περιστατικά τά πιό ἀσήμαντα, στά πρόσωπα τά πιδ ουνηθισμένα, στήν ἀπαιτητική ζωή τῆς κάθε μέρας ποὺ πρὶν ἐγὼ τὴν ἔσπρωχνα. 'Αρπάζουμαι στά ίδια τά πράματα γυρεύοντας τή σωτηρία, τη δοήθεια σ' έκείνα πού μονάχη μου έγω τ' ἀπόδιωχνα. Κάθε τόσο δέν ξεκολλά το δλέμμα ἀπ' το ρολόι. ΤΙ; ἀλήθεια, πέ-ρασαν είκοσι λεπτά! Τρομάζω ἀπό ἀνακούφιση, θαρώ και κέρδισα δασίλειο. Τί; είκοοι λεπτά δλόκληρα καὶ δέν τὸν συλλογίστηκα καθόλου! Τὶ ξεκούραση, τὶ ἡσυχία.

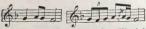
«Τώρα το γνώρισα πόσο μεγάλη εὐτυχία είναι νά μπορείς νά δίνεσαι μονάχα σ' ένα πράμα, σὲ μιὰ σκέψη, ἄς είναι καὶ λυπητερή, ἄς είναι καὶ θανάσιμα φριχτή, μὰ νάνα μιά μονάχη. Νά μήν μπερδεύει το μυαλό, νά μήν κλωθογυρνά ξεσηκωμένος δ νούς. Νά μὴ σταματᾶς μιὰν ἀρχινισμένη μυστική τουδέντα ποὺ σὲ κατέχει ὀλόκληρη, γιὰ ν α. τντήσεις πού σὲ ρειτοῦν τὶ κόστισε ἡ ρόμπα σου! Νά μὴν κατεδάζεις τὰ χέρια σου που είναι δεμένα γύρω σὲ κάποιο λατρευτό λαιμό για να ράψεις ένα κουμπί που ξηλώ-

»Μπορείς τώρα κάπως να τήν ὑποφιαστείς (EYNEXEIA ETH EEAIAA 3)

H BYZANTINH MOYZIKH KAI H ENAPMONIZH THE

YEYNEXEIA AND TH TEALAN 1)

εὸ ονομάζει αύτὸ ἀ γ ά λ υ σ η τῆς φράσης. Είναι ἀπάνω κάτω ὅ,τι κάνουν τὰ ἐιολιὰ καὶ τὰ κλαρίνα τῶν ταἔερ-νῶν, ποὺ σὲ καθε φθόγγο προσθέτουν ἐνα ἀνούσιο γκρου-πέττο. Είναι περίπου τὸ ἀντίθετο ἀπὸ κείνο ποὺ θὰ ἔπρεπε

παραπάνω. Αυτά είλα είναι πού κάνουν ώστε να ύπάρχει μιά σημαντική μερίδα τής κοινωνίας πού δεν εύσιαφρεται ευτό, γένημα είλης έρουδης, δεν Ικανοποιεί την καλαι-ευτό, γένημα είλης έρουδης, δεν Ικανοποιεί την καλαι-εθησία του σημερινού άνθροπου (1). Γιάν νά καδορίρουρε με κάτοιο λεπτομέρεια την άξια αύτης της μουσικής είναι άνάγκη νά ξεχωρίσουμε τρία είδη σύμεται ...

τό κοθρό χαρακτήρα τον άνατολικου άσμάτων, τοῦ λείπει τέλεια ή ρυθμική διάρκοη καί ή συμμετρια καί είναι
συνήθως πολύ φταγό από συμουπή Ιδία. Από το τοι
γείς ότι δύν το γέντησε μια καλλιτεχνική όρμη, παρά κα
α συνή ανάγκη, ή άσκιγή όπου - Σρίσκεται ο ψάλτης
α συνή ανάγκη, ή άσκιγή όπου - Σρίσκεται ο ψάλτης
α συνή ανάγκη της προσχή τοῦ εκκληειασματος γιά
μερικά λεφτά της προσχή τοῦ εκκληειασματος γιά
μερικά λεφτά της προσχού τοῦ εκκληειασματος καὶ τὰ
λεφτά αυτά δύν είταντ πάντα εῦκολο νέ γεμεντούε μέ
λεφτά αυτά δύν είταντ πάντα εῦκολο νέ γεμεντούε μέ

πας μέσα στό Τερό Βημα καποια Ειροτελιστία. Και τα λεογια αύτα θεν είταντ πάντα είκολο να Υεμιστούνε με κολλιστικτία παραγωγή.

καλλιστικτία παραγωγή.

τα είναι το παραγωγή.

τα τιχαίνει να μην τη γναρίζει τη θιζανμονί το παραγωγή.

τα τιχαίνει να μην τη γναρίζει τη θιζανμονή.

τα το παραγωγή.

τα τιχαίνει το παραγωγή.

τα της το λιανηρο παραγωγή.

τα της Το λιανηρο παραγωγή.

τα της Το λιανηρο είναι μονο παραγωγή.

τα της Το λιανικτία είναι μονο το σου διανοντιστες είναι το το επερινούς.

είναι της ερίσκονται στολς δρήθους καί στούς επερινούς.

είναι το παραγωγή το

λειτουργία. Της μουτικής αύτης θέλουμε τώρα να γνωρίσουμε τον όργανισμό, για να καταλαθούμε άν αύτικει στη χορεία τον άλλων θένικών μουσικών καὶ Οπακούει στονς ιδιούς νόμους, ή άν άποτελεί μοναδική εξαίρεση στον κόσμο, όπως φρονούς μερικοί, καὶ Γοισμένοι άν μπορεί, καὶ πώς, να πλουτιστεί μέ την άρμονία χωρίς να χάσει την πρω-

TA DIAETHMATA

Σ' αύτην την κλίμακα έχουμε ποικιλία διαστημάτων πολύ μεγαλύτερη από κείνη πού ερίσκουμε στό πιάνο. Το διάστημα ντο-ρε, 9 (μεγάλος τόνος) είναι με-

15 ή μιτόνιο, δέν είναι μισός τόνος, παρά είναι μεγαλύτερο και άπ' τοῦ μεγάλομ τόνου τό μισό. "Αμα δάλουμε διέσεις και ὑφέσεις τό ντό \$ δέν είνε τό ίδιο μὲ τό ρὲ », και οότω καθεξής (3).

οιξοιές και υφεσείς το γτο 5 σεν είνε το ισίο με το ρε 5, και ούτα καθείξης (3).

Υτο, γτος ρε 7, ρε 7, ρε 7, με 7, με

καί ρε-μι 10 δὲν είναι ἴσα, ἐπομένως ἡ έξωτερική

μορφή, τῆς κλίμακας δέν ἀντ ἀπλή, τὰ διαστήματα δμως είναι ἀπλά: οἱ πολμοί τὰν τριῶν αστον φθόγγων έχουνε σχέση μεταδέ τους όπως οἱ ἀρθροίο 38:310. Αντίθετα, όταν διακρέσουμε τὴν κλίμακα σὰ 12 ίου ἡμιτόνια, τὸ διαστημα σύτοι τοῦ ἡμιτόνια, τοῦ οὐ γε ερ αω μέ νο ἡ μι τα όν εου, πρέπει να είναι έναν σο δοστι τὸν αστομού του το δίουτ τὸν ἀριδικοίο δ. Αντίδια 12 φορές ος ποσομιών του το είναι 2. Θά είναι δη-λαδή χ¹²⁻², ἐπομένος

Βρίσκουμε Χ=1,059..., καὶ οἱ φθόγγοι ν σταίνονται τώρα μὲ τοὺς ἀριθμοὺς 1,

(\(\frac{7}{2}\)^2, (\(\frac{7}{2}\))

Τώρα τὰ διαστήματα ντο-ρε καὶ ρε-μι είναι Ισα, άλλὰ είναι κάθε άλλο παρά όπλα, γιατί οἱ παλμοὶ τῶν τριῶν φθόγγων παρασταίνονται με τοὺς ἀριθμοὺς

1, 1,1224..., 1,2599. 8, 8,9792..., 10,0792 δηλαδή

Πρασεί 1, 1.1224... 12399... 10,792... 14 μουτκή κλίμεκα είναι τὸ καθαυτό δρίγου τῆς αρμονίας. Γιατί αύτη 1 κλιή αχέση μεταξεί του άριθμου του πολιμόν είναι τὰ διαθαυτό δρίγου τῆς αρμονίας. Γιατί αύτη 1 κλιή αχέση μεταξεί του άριθμου του πολιμόν είναι τὰ διατία που όταν πχούν μαζί δυσ ή ται με καποιών τρόπο τοι Πητικά κύμετα συνταιριάζου τοι με καποιών τρόπο τοι Πητικά κύμετα συνταιριάζου τοι με καποιών το Ολικό τῆς άριμονίας. Και με τὴ δυσκερή τοι μεταξεί τοι τοι κότι τοι μεταξεί τοι τοι κότι τοι μεταξεί τοι τοι μεταξεί τοι μεταξεί τοι μεταξεί τοι πολιμόν τοι κυποιών τοι τοι πολικό τοι ποιούν τοι μεταξεί τοι μεταξεί τοι μεταξεί τοι μεταξεί τοι ποιούν τοι ποιούν τοι ποιούν τοι τοι ποιούν τοι κυποιών τοι ποιούν ποιούν στην εκτί τη ποιούν τοι ποιούν πολιμόν ποιούν στοι ποιούν τοι ποιούν ποιούν στην εκτί τοι ποιούν π

ζει μὲ ἔναν ποὺ χαράκωσε κάμποση ὧρα γραψμές μἔ στροδό χάροια, καὶ ὁ ὁποῖος δέδαια μὲ αὐτό δτε έχαια το αἰσθημα της ιστικό γραψης το διαθημα της το αισθημα της το αισθημα της το αισθημα της το αυτοκ. Αν Καπατε παροδέχεται ἀλλα, τὸ παραδέχεται μονάχα ἐπιδὴ τό αποίρεν για φισικό. Το δέχεται νὰ ποιμε σόν ἀντιπρόσωπο τοῦ φυσικοῦ. Γίνεται ἀκουσική απίτη (4) (ΕΥΤΕΚΙΣΕΤΑΙ)

H BYZANTINH MOYZIKH KAI H ENAPMONIZH THE

Τορο ποιά είναι τὰ διαστήματα τῆς διζαντινής μουπικής. Μες βεδαιώνουν πος αλλοτε ή μουπική αυτή (μεστικής Μες βεδαιώνουν πος αλλοτε ή μουπική αυτή (μεστικής Μες βεδαιώνουν πος αλλοτε ή μουπική αυτή (μεστικής μεστικής) (μεστικής) (

2. 8 6. 8. 9. 12. δηλαδή ἀπὸ τις ἀπλούστερες σχέ-

όμενα, που είναι άδυνατο, όμως τα άπλουστερα ποι ορούν να γίνου». Άλλα τα διαστήματα των Θεωρητικών δέν έκπληρώ

Alba it biographies the decognition of the Architecture of the Conference of Conference of the Confere

Αύτό είναι τό ένα εμήμα. Τώρα αύτό, δταν τιθεί 12 φορές άπανω άπ τό ντ ο. βά δώσει το ρε 21 φορές, θα δώσει τό μι κ.τ.λ. Δηλαδή θα έχουμε

 $\forall z_0=1, \ p_1=\begin{pmatrix} \omega \\ \sqrt{2} \end{pmatrix}, \ \mu_1=\begin{pmatrix} \omega \\ \sqrt{2} \end{pmatrix}^{2d} u_{1\lambda}$

"Αλλά διοι αύτοι ο d αρθηθοί είναι ά σ υ μ μ κ τ ρ ει κλάσμα, με κατόν το κλάσμα αναφορά το κατόν το κλάσμα αναφορά το κατόν το κ

δ Δργικοία με την εποία βρίθηκα δεν εγες βους εκτουργούς συρκούς στους χρόνιας, δεό Αργικοίας κρός απόν να πεσια ξεγιναν με μέθοδο δειιστημοχικό. Τό πρότη δγικο του 1861 δου 17, βουσκής Έπεροη το Ο Ποιομηνίας της του 1861 δου 17, βουσκής Επιστροή το Ο Ποιομηνίας της του μαθημοτικών "Αθρέσες Σπισθοής». Βρίθηκοι της του 1861 δου 1861 δου

6, 5, 4, 6, 6, 5, 4

Αλ βάση σύτην τη δισίριση ιστασικειάστηκε δυν άρμο.

10. Αλ τή η το τ. γιά του χρησιμόνιο ατή διδουσκείο.

10. Αλ τή η το τ. γιά του χρησιμόνιο ατή διδουσκείο.

10. Αλ τή η το τ. γιά του χρησιμόνιο ατή διδουσκείο ατή με μουπικής.

10. Ενώ το το τε εξεί το τε εξεί το το τε εξεί το

24
φει τούς άντιστρόφους άριθμούς, δηλαδή μήκη χορδῶν) δέν
όπάρχει στὸν πίνακα. Τὸ ντο στὸν πίνακα τοῦ κ. Ψάχου
είναι 4 (άναφερόμενο στὸ σολ = 1). Έπομένως τὸ ντο

\$ θά είναι 4. 25 25. Τὸ ἀντίστροφό του, 18, δέν ὑ-

είναι 4. (Ισυσφοριμένα στο σολ. — 1). Επομενικός το τελο

1 θα είναι 4. 25 — 25. Το αντίστροφό του, 18, δεγ ο

πάργει στον πίνεντα. Που εξεγγέται, δοτερα στο τέσο

πάργει στον πίνεντα. Που εξεγγέται, δοτερα στο τέσο

πάργει στον πίνεντα. Που εξεγγέται, δοτερα στο τέσο

πάργει στον τις φοικείς ελλημέναις

Ταλλα καί ο θου αντίς ελλημέναις

παλλα καί ο θου αντίς ελλημέναις

ται ετή η ο υ ι κ. η λ. τ. ή με κ. ε. "Πόη, στο βάλλ

η Πατριαργική Επιχρόπη έγγρομε στό προκεινο τις

ται ετή η ο υ ι. κ. η λ. τ. ή με κ. ε. "Πόη, στο βάλλ

η Πατριαργική Επιχρόπη έγγρομε στό προκεινο τις

ται ετή η ο υ ι. κ. η λ. τ. ή με κ. ε. "Πόη, στο βάλλ

η Πατριαργική Επιχρόπη έγγρομε στο προκεινο τις

ται ετή η ο υ ι. κ. η λ. τ. ή με κ. ε. "Πόη, στο βάλλ

η Πατριαργική Επιχρόπη έγγρομε στο προκεινο τις

τος μετέρος μονοικής το έξεσοντος πέλοντ το τόνως προκεινος

πορωπικόν ο Ελληγεντος μετά το Πρετενότα, ναι είναι εξεολείξη το έκ τής διασκεινος το Ελληγεντος μετά το Πρετενότα, ναι εξεολείξη το έκ τής διασκεινος το Ελληγεντος το Ελληγ

α υ γ κ ξ ρ α θ μ ε γη, αρα εδού συγχεις τον βειώντο του πουτούου.

Κάπου κόπου βέδατα Φκούγονται μερικές ζωφρίς του πουτούου.

Κάπου κόπου βέδατα Φκούγονται μερικές ζωφρίς δε του κοινου κόπου βείδατα διαθύνται του δημιτούου και του δημιτούου και του δημιτούου και ή μουστής έχει του διαστιμού και του δημιτούου και ή μουστής έχει του διαστιμού και ή μουστής εξεί επίπ του διαστιμού και όμως του διαστιμού και προσπασίει τεχνιτεύς να άναι ένα τέναρτο του τόνου. Το εξητιμού και προσπασίει τεχνιτεύς νά άναι ένα τέναρτο του διαστιμού και προσπασίει τεχνιτεύς νά άναι ένα τένει ό το νου και ένα του διαστιμού και προσπασίει τεχνιτεύς νά άναι ένα τέναρτο του διαστιμού και προσπασίει του διαστιμού και προσπασίει του διαστιμού και προσπασίει του διαστιμού και προσφορικό και διαστιμού και προσφορικό και διαστιμού και προσφορικό και διαστιμού και διαστιμού

[[]Τοῦ κ. Ἑλισαιου Γιαννίδη

πούς στη αντούς νας-διάσιωδους συτερα πως ή μεςαντικους μουσική δλό κουρρούς του καικό βεςε αλλα διαστήν μουσική δλό κουρρούς του καικό βεςε αλλα διαστήν μουσική δλό κουρρούς του καικό με το διαστήν μουσική εξεί του καιδιαρά μουσικό του ότη του καιδιαρά μουσικό του καιδιαρά του καιδιαρά μουσικό το καιδιαρά μουσικό του καιδιαρά μουσικό του καιδιαρά μουσικό το καιδιαρά μουσικό το καιδιαρά μουσικό το καιδιαρά μουσικό το μεσικό τι καιδιαρά μουσικό το καιδιαρά μουσικό τι μεταρά μουσικό το καιδιαρά μουσικό

δπου τὸ διάστημα φαισολ, καθώς λέγαμε και λίγο παραπάνω, πρέπει να είναι μικρότερο από ημιτόνιο. Καί έκτελεϊται πάντοτε έτσι:

Γιά τὸν ίδιο λόγο στὸ Χριστὸς ἀν

180000

"Αρκοῦν αὐτά. Ἡ ὑπο δια ἰρεση τοῦ ἡμιτό-νιου δὲν ὑπάρχει σἡμερα στη βυζα -τινή μου σική. "παρχιμόνο σή φανπούα με-ρικών αθεβοπων με τη βοήθεα της αὐδοπολολης(1). TYNEXIZETAL

(1) Exp. degade Advisos poronte, celtivar suc, citildente april a completion de la completi

τοῦ κ. Έλισαίου Γιαννίδη

Γ.

Το μέσο φαινόμετα που έπισμοί κό βεισμήθει τών του διναμετικήν πώς κάπου άρχιστηση μόρος της μόζους αυχής κλέμακας είναι κατί παροδικές μετακνήσεις μείμαν φόλους πόρος τ΄ απόνα η πόρος τό απόνα, που τις δικαν φόλους πόρος τό απόνα η πόρος τό απόνα μείναι είναι κατά που διαθές του από το δικαν πόπου δολεί και όπως όλοι. Ετσι μπορεί κανείς είναι αυτήθως στή φεινική βείναι έτα του πόρος στη φεινική βείναι του πόρος στις απόνεις του κατά του πόρος στις απόνεις του κατά του πόρος στις απόνεις του πόρος στις τις τις πόρος στις τις απόνεις του πόρος συνακής. Επόν τίταρτος όμως της ότις δείναι του πάρος συνακής Επόν τίταρτος όμως της ότις δείναι απόνεις στο πόρος συνακής. Επόν τίταρτος όμως της ότις δείναι απόνεις συνακής Επόν τίταρτος όμως της ότις του πόρος συνακής. Επόν τίταρτος όμως της ότις ότις στο πόρος συνακής. Επόν τίταρτος όμως της ότις ότις στο πόρος συνακής. Επόν τίταρτος όμως της ότις ότις στο πάρος συνακής. Επόν τίταρτος όμως της ότις ότις στο παρασιματική στις στο πόρος συνακής. Επόν τίταρτος όμως της ότις ότις στο πάρος συνακής. Επόν τίταρτος όμως της ότις στο πόρος συνακής. Επόν τίταρτος όμως της ότις ότις στο πάρος συνακής. Επόν τίταρτος όμως της ότις ότις στο πάρος συνακής. Επόν τίταρτος όμως της ότις ότις στο πάρος συνακής. Επόν τίται της συνακής. Επόν τίται του πόρος συνακής. Επόν τίται του πόρος συνακής επόν τίται του πόρος συνακής επόν τίται του πόρος συνακής. Επόν τίται του πόρος συνακής επόν τις του πόρος συνακής επόν του πόρος συνακής επόν τις του πόρος συνακής επόν τις του πόρος συνακής επόν του πόρος συνακής επόν του πόρος συνακής επόν του πόρος συνακής επόν της της πόρος συνακής επόν του πόρος συνακής επόν της της πόρος της της της της πόρος της της της πό Τὸ μόνο φαινόμενο που μπορεί νὰ θεωρηθεί σὰν ενα

δ σ ο λ (πού άντιπροσωπεύει τὸν ρ ε) πρέπει και τίς δύο φορὲς να ὑφωθεί λίγο. Πόσο: Μα δεν καταλάδατε λοιπον: Όσο θέλει ὁ φάλτης. Καί ὁ φ α στην κίνηση μιφασολ άνεθαίνει λίγακι, σὰ να βιάζεται να γίνει σολ.

πού: "Όσο θέαι ὁ φαντής Και ὁ φα στην κυηση μετοι δια στολικό του δηνικι του γιανι τ

θημα στά προηγουμένα, πός καταλισάτεύουμε πο η ηθεκτινη μουσική γύλλεται στη προιη κλίμανας πήστα καταλισάτειση το καταλισά

$$t - \varepsilon - \lambda t$$

σολλα: στις και μος τους τους τους και μους τους τους τους τους τριτις σύτους φθογγους στό πιάνο. Η παραφώνα έντως κατόσμορης και τους κατόσμορης και τους κατόσμορης και τους και του

γιατί Εὐν το διουσεί προηγουμένως φυπικό. Καὶ, ἄν είναι τραγουδι το κτιμάτη, α τραγουδιετής απ' το πιόνο στος το κατικός το που το πορεί πορεί το πορεί τα πορεί το πορεί το πορεί το πορεί τα πορεί το πορεί το πορεί τα

πατικάτα με την πηχη του ποραποτού το κολλιτεχικό Μιά ποσοτείριση κόκου στο Σότημα του δραστημέτεων στη βιζαττική ελίμεσα οἱ Ελέπες τολιμό το ραπητού στη βιζαττική ελίμεσα οἱ Ελέπες τολιμό το ραπητού η μεγάλη ποκελία έκτεων 1 εντικό το κοινοβίτεα στο στο τα στροδικά τραθημέτατα τῆς φωνής και μπιμα ότι πρόκεται το ποσοδικό τραθημέτατ της φωνής και μπιμα ότι πρόκεται το ποσοδικό τραθημέτατ της φωνής και μπιμα το πρόκεται το ποσοδικό τραθημέτατ της εκτίρεσας δια να σταθεί μια στιγμή, νά καμει μια πρόσωροί η μια τελική καπαλήξη, εθρογία που δ' αντακορίνεται οἱ μιαν όρισμέτη οἰσθημέτη αλόγια, Τόταν λόκο σ το το μπιμα το το πρόκο το το μπιμα το δητική 3-61 4 3 27 243 — Σοπο 1 με στο ποσοδού για την Επιμαγρημιά κλιμονα:

8 64 3 2 1828 ... Τον είχε πράγματι τούς φθόγ-γους μι λα καί οι δισεορετικούς όπο τούς όψε δρως γιας μι λα καί οι δισεορετικούς όπο τούς όψε δρως για σταθερές βαθμίδες γιατί ανταποκρινόνενοι αί δρω σμένη αίσθητική απαίτηση. Πράγματι είχαν τήν προέ-λευσή τους όπο το κουβρίσμα τής κιθάρας κατά πέμπτες: ντο, σολ, ρε λα μι αι. Είνα . 2, που είχε πράγματι τούς φθόγ-

$$\begin{array}{c} v:\sigma=1,\;\sigma\sigma\lambda=\frac{3}{1},\;\sigma\sigma=\frac{3}{2},\;\frac{3}{2}=\frac{9}{4},\;\sigma=\frac{1}{8},\;\lambda\alpha=\frac{9}{8},\;\frac{3}{8}=\frac{3}{2}\\ 1 & 27 & 81 & 81 & 82 & 1\\ \mu:-\frac{2}{1},\;\sigma=1,\;\mu:-\frac{1}{1},\;\sigma=1,\;\frac{1}{1},\;\frac{1}{1},\;\frac{2}{12}\\ 2 & 16 & 2 & 32 & 1 & 61 & 1 & 61 & 2\\ \end{array}$$

Αλλά στο βεζουτού όμιο δι βεδιούς εσιμόν οι τόι που να σίος δίντου πός έλος το σερικό των ρεγικό εξευτο πός έλος το σερικό εξευτο στονομος της όμιος δεθευτο το δευτο το σενομος της σενομος δεθευτο κατά την αρτικό της το κατά την αρτικό το το κατά την αρτικό το μεταικό το βεράδους σε με κατά της της το βεράδους σε με κατά της της το βεράδους το μεταικό το καλάς τον Εραστιμότειο δεν είναι προγματική, δεν έντοι πος βεράβους το καλάς τον Εραστιμότειο δεν είναι προγματική, δεν έντοι πος βεράβους το καλάς τον Εραστιμότειο δεν είναι προγματική, δεν έντοι πος βεράβους της κλίματικής είναι στο διδερίσου ποιχώ-

στις βοθημίδες της κυμονικές είναι από εδισίερος ποιχνικές του τους μετά το

(1) Την παρατήρηση αυτή παρακαλά το τήν 6 πρέτι ὁ ἀναγνών ης πού θα ήθελε να δοκιμάσει στό όρ μότια ή στό πιότα τα έναρμοτισμένε δικατάτό της.

από την έπίδραση τοῦ «τόρωπαϊκοῦ μέλους», τύρωπαϊκά μέλος έννοούσαν ἀποκλειστικά τη συγκερασμένη κλέμα κα, και ή κλίμάκα πού προσπαθούσαν να διασώσους εί-ταν ἀπλούστατα ή φυσική. Μάταιος κόπος, γιατί σύτη διασωθηκε μόνη της. Ολη ή έργασια λοιπον στηρίζεται σε μιά παρανόηση, την ίδια που παθαίνουν και οι περιο-αύτεροι σημεριου! πος ο γνησιος αντιπρόσωπος της ευ-ρωπαικής κλιμακας είναι ή κλιμακα του πιάνου

OI HYOL

Ο Ι ΚΧΟΙ Α ΠΑ ΕΝΑΓΡΙΚΑ ΤΑ ΒΕΚΟΝΤΗ ΠΑΙ ΕΝΑΓΑ ΤΑ ΕΝΤΑΓΑ Τ

γι τι ή.
Στήν πρώτη κατηγορία, ἀν ἀκολουθήσουμε τή φυσική επιρά τῶν φθόργων πού έχουνε βάση τής κλίμακάς τους, βρίσκοιμε τούς ἀκολουθούς:
1. Βάση ντο. Ὁ ῆνος λέγεται πλά γιος τέ-τα ρ τος καὶ ἀντιστοίχει μὲ τὸ ματίζορε τῆς εὐρα-

Ο βαρός έχει και δεύτερη μορφή, που θα την ίδουμε

Μολοταύτα και αύτου ή πέμπτη είναι πολλές φορές έλαττωμένη, γιατί παίρνει συχνά τό σι με δφεση. Τό γαρακτηριστικό αὐτό, τό νὰ ἔχουν ἡμιτόνιο στὴν πρώτη βαθμίδα, δίνει σ' αύτους τους διό ήχους, που μπορούν νά θεωρηθούν ένας, μιά έξαιρετική πρωτοτυπία.

8. Ή γρωματική κλίμακα χαρακτηρίζεται άπ' τὸ τριημιτόνιο διάστημα, που τὸ έχει δυὸ φορές. Οἱ ñyoi πού την άκολουθούν είναι ὁ δεύτερος καὶ ὁ πλάγιος δεύ-

Η κλίμακα του δευτέρου είναι: ντο-ρεβ-μι-φα-σολ-λαβ-σι-ντο,

άλλά ὁ ήχος αὐτὸς έχει συνήθως περιορισμένη κίνηση γύρω στό σολ καί σ' αὐτὸ καταληγει. Σπάνια κατε-δαίνει κάτω ἀπ' τὸ μ.ε. "Όταν κατέδει ῶς τὸ ρ.ε. νιὰ νὰ

H BYZANTINH MOYZIKH KAI H ENAPMONIZH THE

τοῦ κ. Έλισαίου Γιαννίδη

Αρται είναι σημέρα οἱ ῆχοι τῆς βιζαντινῆς μεσιαίῆς. Με την πλειτέτρη έννια τοῦ όρου η χας τη τρό πος είναι πολύ κλόγτεροι από σόγου η χας τη τρό πος είναι πολύ κλόγτεροι από σόγου η χας τη τρό πος είναι πολύ κλόγτεροι από σόγου, με τη σεντή θριας είναι συλο κλόγτεροι από σόγου, με τη σεντή θριας είναι συλο κλόγτεροι από σόγου, με του απένει θριας είναι συλου από του περιαστοριο. Τόρα το θελουμε του του από του περιαστοριο. Το το καί βουρός της από μεσρές (βάση σει με σληνικούς είναι με τος καί βουρός της από μεσρές (βάση σει με σληνικούς είναι ε

τημα, αφοίι αι νόμοι της τοτε δε θα είναι αλλότριαι οδτε όθνείαι.

Αλλά το φπουβαιότερο έπιχείρημα κε έδα, δινας σε όδνείαι.

Αλλά το φπουβαιότερο έπιχείρημα κε έδα, δινας σε όδνείαι.

Αλλά το φπουβαιότερο έπιχείρημα κε έδα, δινας σε όδνεια και το κοιαντίαι: Ενέντου πορισμένει αναλότει θρασοδετόρια (εθόρμες), εξείνου και το κοιαντίαι: Ενέντου που το κοιαντίαι ελαθότει και δυ τρόπον οι μολλίστρο, ότινες όποι δυ γάζονται και δυ τρόπον οι μολλίστρο, ότινες όποι δυ γάζονται και δυ τρόπον οι μολλίστρο, ότινες όποι το κοιαντίαι το και το και το κοιαντίαι το και το και

πτων...». ΤΑ ὑδρεολόγιο αὐτὸ ὑποδλήθεκε στὸν Οἰκουμενικό Πο Τό ιδερτάδουα αύτό διαφδιάθεκε ατόν Ο Ικουμενικό Πικτικού το διαμόν τίλο «Υκόμνημος καθ τόν ε. Κ. Μέσον καθηνική το διαμόν τίλο «Υκόμνημος καθηνική το Ελείσο Αντικός το Ελείσο Αντικός το Ελείσο Αντικός το Ελείσο Αντικός Ελείσος Αντικός Ελείσος Αντικός Αντικός Ελείσος Αντικός Ελείσος Αντικός Ελείσος Το Ελεί

τοῦ μολλισμομοῦ δουν κοὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ένερμουισεις τῆς βυζαντιτῆς μέσσιεῖς κα ἐπιδιώκη διά τῆς ρεκλομος τὴν απροπάλσησιο, τοἱ κόσιμους...
Καὶ ὁ «Μοσικός ἐὐλενος θυναγρίους ἐκείκη τὴν ἐπους διό «Μοσικός ἐὐλενος θυναγρίους ἐκείκη τὴν ἐπους διό ἐκρου τὸν ἐκρός τοι ∴ διστρα ἀπὶ το ἐ'πόμνημος τοῦ. Κ'άχου, ὁπόδελα τοῦ Ποτριαρός ἐνα ἐπέζαδιά ὁπόμνημα, ποῦ ἐἱ δημοσιτατηκεί, καὶ ὁπου, καθώς
τεχνικά πόσι ἡ βυζαντήμ μουσική ἐκὸ μπορεί καὶ ἐθὰ
πρέπει να ἐναγριονιστεί.
Πρέπει να σημειαθεί ἀκοι ἐναφικόν τῆν ἐπενοχεί το
πεική μορφή, ώστε στὸ 1917 καταδέχτηκε να χρησιμοποιότι την κοιντιατική τροικρατία γιὰ να πετυχεί το
κοπό της: Ένας δρί λος κυρίων ποῦ ἐνεργούσανε γιὰ
σία τοῦ Γολοντά, ἐλασέ ἀπο με σπορέλες τὸ ἐντήροντικοῦ
τὴν ἀκολουθη προειδοποίηση: προσέξετε, γιατί ἡ τοῦρκαις κολουθη προειδοποίηση: προσέξετε, γιατί ἡ τοῦρμονιει ἀν προδείτε, δια σάς κοταγγελλομε ἡ με ῖς στὴν
τοῦρκαις κόπος τὸ πολου διοῦς καταγγελλομε τόρος κόπος κοί με τις στὴν
Λότα ἐναις τὰ πολοι. Θά σᾶς καρδίους τόρος καὶ μετος τοῦρ κόπος καὶ μετος τοῦρο καὶ τοῦ και πολοι. Το δες κατερίνες τοῦρο καὶ τοῦρο καὶ τοῦρο καὶ τοῦρο καὶ τοῦρο καὶν τοῦρο

οποίος για καθε σύθρουπο που έξερει να μεταροράζει, σήμαντες να προείτες θα σας καταγγελουμε έ με τίς στήν τούρκικη κυθέρισηση κελ. Α ίση ή κέργεια φυσικά στα που τούρκικη κυθέρισηση κελ. Α ίση ή κέργεια φυσικά στα που τούρκικη κυθέρισηση κελ. Α ίση ή κέργεια φυσικά στα μετα το που έργει να το που έργει να επα το π

πρωτή μεριοά εναι πόλι οι ξιοικοι της βυζαντικής μουικής. Η ξαιστημογική τους σκέμη διάνω στά μου-σικά ζητήματα είναι στηματισμένη άποκλειστικά άπο τα Θωρητικα της μουικής αστής, η παρατήρηση δεν είναι Θωρητικά της μουικής αστής, η παρατήρηση δεν είναι στομένη είνη πιαπόθηση, έπειδη το λένε τα Θεωρητικά, τομένη είνη πιαπόθηση, έπειδη το λένε τα Θεωρητικά,

(*) Πρίν να τυπωθεί τούτη δῶ ή μελέτη, ξοτειλα στὸν κ. Ψάχο κόλουδο γράμμα:

E TAMATIAGHE

(**) Temper by beauties:

(**) Thompse (herent) de le l'Armen de l

πως η βυζαντινή μουσική μας έχει άλλα διαστήματα, και και άντό συμπεραίνουν πώς ή έναρμόνωση είναι άδονατη. Και την περαίθηση τους αντή ηθρε νε την έναγοροι κόποιας και την περαίθηση τους αντή ηθρε νε την έναγοροι κόποια έναν πές δι τόπος της κλιμακα με την όποια γίνεται ή άρμονια είναι ή συνκερασμένη, και ότι έπομένως το να γεί στο πώνο. Καί επιό μεταιονόσημα με το θε σπικτική πολλές βυζαντικές μέλαδείες, καθός είδομε κέ μετς στα πολλές βυζαντικές μέλαδείας, καθός είδομε κέ μετς στα ποργούρεικα κακάς σποδίονται στο πίσου, συμπεραίνου έναν μέλαστα διασμόνους είναι δάδεστη. Από την άναδος στο διασμόνους είναι δάδεστη. Από την άναδος στο διασμόνους είναι το Από την άναδος στο διασμόνους είναι δέδεστη. Από την άναδος στο διασμόνους είναι την έφμονία είναι ή φουση και πώς ο στο τής μετα τους την έφμονία είναι ή φουση και πώς ο στο τής μετα τους την έφμονία είναι ή συνακ μετά πως ο στο τής μετα τους την έφμονία είναι ή συνακ μετά πως ο στο τής μετά τους την έφμονια τους πασου καί τον άλλουν δργάνου.

Αγγησουμε στι το κατοριωσι.
Αλλά εκτός στι του είδικοῦς τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, Οπάρχουν καὶ μουσικοι μὲ τὴν πλατύτερη έκνοια τῆς Αξθει, στο δικατέχουν Του Αυσικου μὲ τὴν πλατύτερη έκνοια τῆς Αξθει, στο δικατέχουν την τέχνη τῆς δηρουίου, ποῦ δέν παραδέζονται κανένα έμπόδιο ἀπό τα ἀνύπαρχτα τεταγτημόρια, καὶ οἱ ἀπόιοι μολιταύτα φρουούν πὸς οἱ περισσότεροι ῆχοι τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς δέν δέχων τοι ἀρμονία, καὶ η αίτται είναι οἱ ἱδιορροψεις κλιμακές τοις. Θὲ ἀλλα λόγια η διωκολία είναι τόρα όχι το εξιπάτων.

τοι δριμοία, και ή αιτια είναι να υποσημετικό τους. Με δλλα λόγια ή διουκολία είναι τέρα όγι στο είσους περιουκό τους λία δλα λόγια ή ουτοκλία είναι τέρα όγι στο είσους και διαλα λόγια ή ουτοκλία είναι τέρα όγι στο είσους τους και αντικός με με το είναι τους είναι που έκαμε έστε όλη ή όρμονιστική έγοναία που όγιστα μερικές δεκατίτες τόρος νά λοδιών, πολο μέτριε ξανόμιστα. Τι χ. έναι ήγισ ονα τον τίταρτο, πολ έχει τουκό βαση το μι καί ποιώνος ήμιστονιστικός τους έχει τουκό βαση το μι καί ποιώνος ήμιστονιστικός του δρεί τουκό βαση το μι καί ποιώνος και όνους καί ο θρείτος έγους που δετά πους του έχει διαν τους είναι πορεί τους είναι πορεί μους που έχει διαν τους είναι πορεί μους τους είναι πορεί μους τους είναι πορεί μους τους είναι πορεί τους είναι πορεί μους τους είναι πορεί τους είναι πορεί μους τους είναι πορεί τους είναι τους είναι πορεί τους είναι πορεί τους είναι πορεί τους είναι πορεί τους είναι τους είν

H BYZANTINH MOYSIKH KAI H ENAPMONISH THE

E' (TEXEUTOTO)

Ε΄ (πλευτοίο)

Από φικοσορική διουμη φοίνεται δπίστευτο πος ίνας γόμος τόσο βοδετα ψυχαλογικός μπορεί να έχει περιορισμένη δικοιοδοική οι όριομένες μερφές μέλοδιαν καί όχι οι διλλες. Ένας νόμος πόσο ποί είναι φανερό πος βρισκότες μέσος ποι ό είναι φανερό πος βρισκότες κρυμμένος μέσος ποι ό είναι φανερό πος θρισκότες κάν βρίκες μέσος ποι οι δικο πρώτος το διαστημέτως, ότι τοῦτος βρίθηκε με την θέμετη παραπήρηση, ό σύθροπος τον βρίκε γραφές θέμετη παραπήρηση, ό σύθροπος τον βρίκε γραφές να το καταλάξει, προγουδονίτας, είναι γραφές το κάν διαστημέτως, ότι τοῦτος βρίθηκε με την θέμετη παραπήρηση, ό σύθροπος τον διαστημέτως διαστικότες τον Αλεκτρομό. Αύτο δε θα πεί πος το φοινόμενο τού Αλεκτρομό. Αύτο δε θα πεί πος το φοινόμενο τού Αλεκτρομό. Αύτο δε θα πεί πος το φοινόμενο τού Αλεκτρομό. Αύτο δε θα πεί πος το φοινόμενο τού Αλεκτρομό. Αύτο δε θα πεί πος το φοινόμενο τού Αλεκτρομό. Αύτο δε θα πεί πος το φοινόμενο τού Αλεκτρομό. Αύτο δε θα πεί πος το φοινόμενο τού Αλεκτρομό. Αύτο δε θα πεί πος το φοινόμενο τού Αλεκτρομό. Αύτο δε θα πεί πος το πούμε πος όπαρχουν είκονες πού μένο μέ το μελλεί μποροί να ζειν μός δετατο πού μένο μέ το μελλεί μποροί να ξειν γενική δικαιοδοσία μέσα στο βροιλικο τού κή χεν. Έκ τόν οστέρον διμας το πρόγμο φοινεται ο να μήν μποροί να πετύχει. Γιατί όρον; Με φοινειώ δε ψημοροίοναι μέτη γερής να βρόλουν Λέτεν εναν δικοι το λευδικία καί η έντοποιος πίς μελλοθίας καί η έντοποιος πίς μενόρος να δεν αντίσκο βρόλη καν το σότο λέγετα σημέτας πότε μεντέρος μέ βιση ντο σότο λίγεται σημέτας πότε μεντέρος μέ βιση ντο σότο λίγεται σημέτας πότε μεντέρος μέ βιση ντο σότο λέγετος δεν του δει ευτολικό δενόριας του δεί Αντοποιος πίς μένορο μενόριος ποδι με το δελοδικα καί η έντοποιος πίς μενόρος καί δεν αντίσκο βρό που δει ατολής κατά το τέσρος και δελοδικα καί η έντοποιος πίς μενόρος και δεί με το δελοδικα καί η έντοποιος πίς μενόρος και δεί με το δελοδικα καί η έντοποιος πίς μενόρος καί δεν απάλο με το πολοδικα καί η έντοποιος πίς μενόρος με το ποδικού με το δελοδικα καί η έντοποιος πίς μενόρος που του δελοδ

6 000 204, 0000 έν τη έν. δο ξω α . να στάσα αυ . του

θόν κάμουμε λα μινόρε, όπότε τό φα‡ κοί τό αολ φυσικό διαμαρτύρονται, άλλά με τον κατάλληλο στραγνόμουση μελλοδίας καταντύρομε τις διαμαρτύμες στος και τότε είναι πόλι θυσικό ό μουσικός να βγάλτι ότο συμπάροσμα πός δεν έναμονίζονται, κιά δρίζαντικός μουσικό, διαν όκοδει τό άποτέλεσμα αυτής τής έργαντικός μουσικός, διαν όκοδει τό άποτέλεσμα αυτής τής έργαντικός μουσικός. διαν όκοδει τό άποτέλεσμα αυτής τής έργαντικός μουσικός διαν όκοδει το διαναρτύμες για το δενασμαρτυμήσει για τη διαντίκη διαντικός μουσικός.

που ομπεροσίμα πως σεν Ενσημούς νται, και ανης της εργανίας το που ακοια το παριτή παριτή του από του το διεωιο θει διαμορτωρθεί για τη βεθήκοση.
Είναι φαντηρό τι συμβούται στήν προκείμενη περίπεση περουμε πός μια μελοδία μπορεί να έναρυσινοτεί που εξενομε που εξενομε μελοδία μπορεί να έναροκικους που αναιτή μελοδία πότι διαφορτικές. Δοτε στ' την ίδια μελοδία μπορού να έναροκικός ακημικά συγγένεια δις πρός την έντοπαση. Τόρας εξενομε όταν εξενομε εξενομε έναι διαφορία να έναλξει και την έννομε κού θα τής δίοσει, δηλαδή μελοδία που δα τήν έναρυσικό θα τής δίοσει, δηλαδή μελοδία που δα τήν έναρυσικό δια ένα εξενομε το πράγμα όταν η μελοδία προσπάσεια το εξενομε το πράγμα όταν η μελοδία προσπάσεια το εξενομε το πράγμα όταν η μελοδία προσπάσεια το εξενομε το πός που εξενομε το πράγμα όταν η μελοδία προσπάσεια το πός πός μελοδίας την έντοπαση σεντάσεια το πος εξενομε που διαθούς που εξενομε το πράγμα το που εξενομε το που το πράγμα όταν η μελοδία προσπάσεια το που την έντο το που το

Ερμηνευμένη. Την Κουρμίνη ήτης μουσικής την παρα-δάλλω με τη μετάρραση ένος λογοτεχνικοῦ Σργου. Κ. Ελώ δίπως « Σεκτ, πρόκεται ή Κίνοια πού παρέχεται σ' Ενα καλλιτχνικό Σογο ν' ἀποδοθεί σε μιάς άλλη γλλάσσα, στή γλάσσα ατής πολοβωνής μουαικής. Αν ό μεταρρα-στής δέν είσδυσει κολά στήν (κνιια τοῦ πουπότυπου, μετωρεί να κάθητε ένα ώραιο Εργο, άλλο δε θα είναι Ε-μετωρεί να κάθητε ένα ώραιο Εργο, άλλο δε θα είναι Ε-

κείνο, Αλτό γίνεται σήμερα στήν τετράφωνη μουσική τών έκ ελησιών μας, Μερικοί ήχοι είναι έναρμονισμένοι κατά παρεμηνικέα και ήχουν τό γρασικτήρα τους. Είναι δ πρώτος και δ πλάγιος α΄ (19ό 200-τίδους) πού συγγε-νότι μαξί του, καθός είδαι "Υστορ είναι ό τέταρτος και δεν δεν δενούνται καθόνια, όττι κάλδι είτε νακά έναρμονισμένει. Η τετραφωνία τους εί γ είς ε

Αύτο το τλειματου κυρέσινει προ πόπτων με τον πλά-γιο β , και το πρόγμε είναι ανεξηγητο, γιατί λίγη προ-σεκτική εξέταση θα επιέπου το μουσκό πος ό ήγος αφ-άλλο στην ούσε του πορέ το προμέμε του, δεν είναι πόνων πτρόγορδο β : μι. - ϕ α β - α συν τη μουσκό πόνων πτρόγορδο β : μι. - ϕ α β - α συν τη μουσκό σέρμονωνό και με προμέρεται διέπαι στην 4 β οθμίδιο δηλαθή: α ο λ λ. α σ α σ ο λ λ. α τι ν το (β) β ε. δηλαθή: α ο λ λ. α σ α σ ο λ λ. α τι ν το (β) β ε. Τό γτο είναι πότε φοισκό β τη με με διέποι α με το α λ. α το σιστρέφε, ένα όταν φτότε και στό β ε, τοτε δίνει ν το α . Σει αυτή την άρμοντεή άνοια ό ήχος δίνει ώροια τέτρα-φωνα δηματο.

καταληκτική άρμονία ή συγχορδία ρε-φαέλα (Β. Μ. τεθγος Γ΄ αλ. 7).

Αν ρυντήσετε και για τούν χορούν έκτίνους ποι κόν νουν πούχερη δίσωνη καιτόδα με τοίτες, απτί έντ πρώτο ήγο και του πλόγια α τούς σφίνουν μονόφωνους.

τοῦ κ. Ελισαίου Ιιαννίδη

γιατί το διφωνικό ούστημα τής καντάδας δέν μπορεί να κόμμι βήμα σ' αύτοις τους ήχους. Και αύτο, έννετίται, είναι εύτυγημα. Οι δύλο όμως, οἱ συστημετικοί τετρό-είναι εύτυγημα το του του του του του του χους αύτοις μέ έρμονια. Και έκει γύνται ή καταστήρε ήτι του. Γαιτό τη, μένο ή έναιρούνται Είναι αναστάληλη, παρά και ή μελωδία πόλλες φορές είναι στρέδλωμένη για τις άνογκες της διαστάληλης σμομούσεις

πει να ποριε όλλη κοτειδθυση: σετί να γίνεται με τη συνήθουσμένη μορη τής ο μ ο μ ο γι τη σρερνίας. «
γίνει με έλευθε ρη πολυφ αν τικη έπεξερΟ μ ό ο ων η κουαζότους την δρυμον έκει ποσιο την πρότη φωνή την κατέχει όπ την άργη ός το τέλος η βυζαντιή μέλοδια αντοσία, όπως θα την έλεγε ό γέλητης, και οι όλλες τρεις φωνές συμπληρούνου την κατοσίμη πρότη φωνή την κατέχει όπ την άργη ός το τέλος η βυζαντιή μέλοδια αντοσία, όπως θα την έλεγε ό γέλητης, και οι όλλες τρεις φωνές συμπληρούνου την κατοσίμη όργους το του διανότη το πολιτή με την κατοσίμη όργους το του διανότη του του ένα το που διανότη του του του διανότη του του ένα του συμπληρούνου την κατοσίμη όργους του διανότη του του του διανότη του διανότη του του διανότη του του διανότη του διανότη του του διανότη του διαν

συινία, μια συσοδεία που θα προσήθει όπο το «πετίμα του Του Ισια» το διους που Επικέρια το ο σίσθηματολογικό μέσος της απήσεις Αργοδίας Κατονια Κόργα το πετί το που το προξείν το που το που

σεινί, Μαγούο καὶ ούτω καθεξής. "Αφού θέλετε άπείραντη την παράδοση, και άπειλείτε πώς θα κόψετε τά γέρια μας. θα μας ύπογρεώσετε νά μάς πείτε άν άνή-- κι' οδιά στην παράδοση, "Εναν καιρό είγαμε καί tà vevavà, àvavic, vi avec, veytavic... τω εάπηχηματαν των ήχων, είχαμε τά τεριρέμ ρυ ρέμ, που σωζονται άκομη στά μουσικά βιδλία, είχαμε τη νειρονομία των ψαλτών, στην Τουρκία ώς προχθές ακόμη το φέσι των ψαλτών με τη φούντα αγλωμένη γύρω γύρω για να κρύδει το κάκκινο γρώμα. "Όλα αύτα στην έποχη τους είτανε η α ρ α δ ο ο η, άλλα δ κοινός νούς και ή στοιχειώδης καλαισθησία ξκαμαν ώστε άνεπαισθήτως και σιωπηλώς να κατασνηθούν και να λησμονηθούν. "Ετσι άντιμετωπίζουν οι λαοί την παρά-"Το για την επλούσια εξελιξη τοῦ Ισου», βρίσκω πώς

η θεωράς αυτή είναι μιά κελειοιοιητη τής πρόσηφοίμενης θεωρίας τής πιλής συσηγιατίς γραμής. Οπωσδήποτε, to είνει θεωρίς το καιμιών δραμένη Βονοία δεί συθήν της βρώτη Εκραρία, Εραμβαία τη την. Αν εδιμετε κότι ιδία, να είντε βίδακαι πός θε είναι έρμυνία, γυστί δλαι συσθεωρμοί που θέρουν σε έκτε εδραία στη μουσική περιέχονται μέσα στη γεκκατοτή Γεναικά ρ μ ο ν ί α. Θα καίμετε δηλοδή φημοτία ζωρίς να τό καταλιδότει, όπως ο κ. Jourdajn Εκαντ πρότα χωρίς να τό έξερε. "Εν τός μεταδό μέσες η δικαιουσίου στικτίε να έταλει τό στάδου —ποιός έρρες δια γίνονται ο αδήν τον κόσμο-μπορεί κειμιά μέρα κασμά πάσαν προσθοκίαν νε άποξοχετά πως οι δικαθό της έναμμόνισης είχαν τό δίκαιο, μεί ποωτίνος θα είτανες ζημία ότι κε του προσθον τόος έργοδίζαμε να δουλέφουν για νά ποροκοιάσουν τό έργο τους όπως τό μεταζώνται.

EVITATION LIVELIANS

 δούς το το λέει με διαλωποδύττας ηδ συνήθεια της βυζαντικής μουκ ακός, η δουάς τον τα τον κέει ποντά π.α. ο δουλο έργε του δε είντις "Ευα πλούστος πευ της βυζαντικής που δέν μετροίς του το έχει η είνουμε παθέτη έστιδη έχει να κόρει με δργανια και με συχνές μεταπροπέες.

The product of the production of the production

which provides that was blee the blee for Bellevi in parcolar, and consider that the provides the provides that the provides that the provides that the provides the provides the provides that the provides the provides that the provides th

trajector, på ob grandin på Edwardi Dhictor cell ded the algebra elig Kantrasterik Amerikanska Edward i Edwardin E 18 M : Ol unanomante på all ulaffolis B. M desaplastron omb gale urige a Edwardin Franciscop, Bulgering Morandy of priprinte

MEast devine France, 4, 154, 24.6 (834

NEOEAAHNIKA FPAMMATA

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ρ. ΠΑΛΑΜΗΔΗ 4, ΤΗΛ. 30-297 ΙΙΙ ΙΔΡΥΤΗΣ: Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

| ΔΙΞΥΘΥΝΤΗΣ : ANT. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ | ΣΑΒΒΑΤΟ 7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1939

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΣΕΙΡΗΝΕΣ

τοῦ Ν. Καζαντζόκη

ΛΟΝΔΙΝΟ, 4-9-39 Στις 3 του Σετέμπρη, κατα το μεσημέρι, περπατούσα στο Λονδίνο, γύρα απο το Γκόρντον σκουαιρ. Απαλη, ρα από το Γκόρντον οκουατρ. Απαλη, που δημιούργησε όλα αφτα τα μαγικα γάληνα μέρα, ήλιας έληνας, ζέστη θεάματα, χόρις ηθική εαι πίστη κι αν αλαπριό κτηρινισμόνα, είχαν ζορίστος δημικα γόρις ηθική εαι πίστη κι αν αλαπριό κτηρινισμόνα, είχαν ζορίστος συστική και γου το προτο κατρινομού κτηρινομού και γου ατίλα. Μυροδία που παρηγορούσε και δυστική είχαν από το παρηγορούσε και δυστική είχαν από το παρηγορούσε και δυστική είχαν από το παρηγορούσε και μπορατομού και μποραξε ν' ακολκούθησο τους ενοθηρό κτηρινομού και και και και και αμάρον και το αγατημένο ρυθμο που έδοκε την πιο τέλεια, την μπορα το πέρα γένα και και και και και και και και αμάρον και μπορατομού και μπο πέρας αποκρυμού και μπο τροικού και μπο πέρας αποκρυμού και μπορατομού και μπο τροικού και μπο τεκρας αποκρυμού και μπορατομού και μπορατομού και μπο τροικού και μπορατομού και μπορατομού και μπο τροικού και μπορατομού και μπορατομού και μπορατομού και μπορατομού και μπορατομού και μπο τροικού και μπορατομού και μπορατομ

σμού, που ρανέτ ανθρωπινή ταςή στο υπεράνθροπο μυστήριο, ισοροπώντας τη λαχτάρα, εγκαινιάζοντας λογική συνεινόηση του ανθρώπου με το Θεο. Μα κάτι παράφορο κι ορμητικο, μια ένθεη αλοφροσύνη που συνεπαίρνει ξάφνου τον άνθρωπο και τον κάνει να εξορμάει στη γαλάζιαν ερημια και να ζητάει να αιχμαλωτίσει τον μεγάλο

ανθρωποφάγο κεραβνο, που ονομά-

γάνεται μέσα στο φοις λόγγη που στέκεται, έρημη, και περιμένει.

Τη στιγμη εκείτη ακούστηκαν οι πρώτες πρώτες πρώτες τος Λουδίου αμμητές πρώτες πρώτες πρώτες πρώτες πρώτες πρώτες πρώτες τος κατόμιστους αυθρώπους και τους μόθανταν να έχωριξουν τα δυπαριστού πρώτες τος πρώτες τος πρώτες τος στο πρώτες του σύγγρους επίστρους βυβάρος έμαθε τους αυθρώπους το ρήγνουν και ν΄ αφανίζουν τις συδικάνες το στέρος και τους αυθρώπους βυβάρος έμαθε τους αυθρώπους βυβάρος έμαθε τους αυθρώπους δυβάρος έμαθε τους αυθρώπους δυβάρος έμαθε τους αυθρώπους δυβάρος έμαθε τους αυθρώπους συ ρήγνουν και ν΄ αφανίζουν τις σύρχους συ ρήγνους δυβάρος έμαθε τως αυθρώπους δυβάρος δυβάρ

πολιτείες. Όλος ο αγέρας με μιας γιόμοσε αόρατη, τρομαχτική παρουσία. Κοί-τοζα γύσαμου: οι διαβάτες μια στιγμή τοζα γύσαμου: οι διαβάτες μια στιγμή

θανάτιος εέγχος του βιομηχανικου πολιτισμου. Δόθηκε το σύνθημα της καταστροφης. Το ανθρώπινο μυαλο που δημιούργησε όλα αφτα τα μαγικα

μέσαμου, κας μεσα από τη μυτερη το δουπ 15 Μπήκαμε μέσα από τη μυτερη το ξοτη πόρτα. Ο πάστορας μας υποδέ-γουνταν γλομα γαμογελώντας. Κατε-βήκαμε μια στενη πέτρινη σκάλα κ'υ στερα άλη, μπήκαμε σε θολοτο υπό-(χγιεκεία ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 2)

I BYZANTINH MOYEIKH KAI H ENAPMONIZH THE

Τῶν κ. Σαμουέλ Μπώ - Μπωδύ καί Έλισαίου παννίδη

водоличного от ил. 1 р.г. паравае как параментовиче учету в Хендоно до техно до техно от под могиту в Хендоно до техно от под могиту в Сендоно до техно от под могиту в под техно от под могиту в под до техно от под до техно от под до техно от под могиту в под

Γενεύη, 29.7.39.

Φίλε Κύριε Γιαννίδη, Σάς ζητώ συγγνώμη που άργησα τόσο Σάς ζητώ συγγνώμη που άργησα του πόλι να σας εύχομοτησιο γιά τα βάλι από μου στελατε. Η άργοπορία, μου δεν κόθε άλλο. Βλατρι Αλλουάροντος κόθε άλλο. Αλλουάροντος το Στοιχεία Γεωνίττη το Κου του κατά το Στοιχεία Γεωνίττη το Κου του κατά το Επορά το Επορά

Σάς δμολογώ πώς διαφωνώ ριζικά μαζί σας. Είναι μάλιστα τόσο πολλές οἱ άντιρ-ρήσεις μου, ποῦ δέν ξέρω ἀπό ποῦ ν' άρ-χίσω.

χίσως. Δεπαθέπουμε πος παλύτερη έναρμός που της Βεθεσινής πός κατά του του από της Βεθεσινής πός κατά με του από της που από της του από της του από του με την εξυρασική, δε μπορά ν' κόσπο το θημουκού δυθομε πόρημα κατά πόσο το θημουκού δυθομε πόρημα κατά πόσο το θημουκού δυθομε πόσο το θημουκού της της μελωδική γραμμός, που από το θημουκού δυθομε πόσο το θημουκού της πόσο το θημουκού της το πορά της της μελωδική γραμμός, που από το θημουκού της πόσο το θημουκού της πόσο το θημουκού το πόσο το θημουκού το πόσο το θημουκού το πόσο το θημουκού το

Και αύτο γιατί: Γιατί θεωρείτε πώς εξη πολύφωνη μουσική είναι κάτι τελειότερο,

εριστός και, με την πρέτερηστού σ.

Ρόμης, συνέτρεξαν Δοττ σε δοτς καθολικές καλησιας προίοχου τη μουσική έκτθεση, δικούτετοι σημεταγράθη το δεταγράθη το δεταγρ

Κ' οι κορυφαίοι τών σύγχρονων ουσουργών - ένας Στραδίνσκυ, ένας Μπαρτόκ - άναγνωρισαν άλ. τικο ταον παρ. ότι θεθίζει τώς γραμε τώς αρξία τώς ποιοφερίας το πολυ παριοοριέδο το βοζαν-τικο ταον παρ. ότι θεθίζει εκας υπαρτος αναγνεόμοση αν. εκας υπαρτος αναγνεόμοση αν. ασσική άρμονία που μεταχειρί-

ΟΙ δυό συνθέτες πού άνέφερα θα-Ολ διο αυθέτες πού αγθεριπό σε πέχε τη μουπό γλέφου τους τη χειωντοίν στη μελέη τού δη-μοτικού τρογοσιούο. Γιστί πρου-μοτικό τρογοσιούο. Γιστί πρου-μοτικό τρογοσιού εξωρού με δη-μοτικό τρογοσία εξωρού με δη-μοτικό τρογοσία εξωρού με δη-μοτικό τρογοσιού του του προμοσιικό, μολούτι πρόκεται νά εδοδούον μερικό διοθεκτινητικό εδοσούον μερικό διοθεκτινητικό τρογοσία πού στογρόγονα, δε τά προτιμό πάντα σκέτα, μότα ε δεκ-κού λατικός προγοσία ποι καθ διατικός προγοσία ποι καθ διατικός ποι καθ διατικός προγοσία ποι καθ διατικός ποι καθ διατικός προγοσία ποι καθ διατικός ποι καθ διατικός προγοσία ποι καθ διατικός προγοσία ποι καθ διατ

νιση. Συγγνώμη γιά τὸ δικολαδικό ουλλογισμό, μά και ὁ δικός σας δὲν είναι καλύτερος. (Β΄).—«Μόλο πού δέ ζυμωθή-κατι». Ίσως έπει δη δέ ζυμωθή-

ττε. Τώρα θά σας έξηγησω γιατί έ-Τόριο θά σάς εξηγήσια γιστί ές χω πποιθηση πός, κατί εκαμα. Δεδ προσφίνα χρειάζονται γιά να κατά είναι στο δέση να γυβαμει κανο-νική δημονία. Ζο, να έχει ζωηρο νό οιθημα νής θοζαντικής μουσικής στο δερμανία το δεκτικής το κατά δεν αναγκερισμένους "δόα μουπικούς πώς ή δημονία μιο δέχ είναι καντάδος σόπε μοθητικά γυμικό-οιματικ. «Όδα γράφετε» μου δεκ-οιματικ. «Όδα γράφετε» μου δεκ-

κάτι πιο πλούσιο και πιο έπιδης.

β. έπω να ξέλειναι το σπόνα το γεόλουμα το στρογικό το του (επ. Ε. Τ. Ε.

promoters and the feetacker view and the process of the process o

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΣΕΙΡΗΝΕΣ

Δύο τριις κοπέλες μποιοτός το διαμένου ένα το ποιοτός το διαμένου ένα το μποιοτός το διαμένου ένα το μποιοτός το διαμένου ένα διαμένου ένα διαμένου ένα διαμένου ένα διαμένου ένα το διαμένου ένα διαμένο ένα διαμένου ένα διαμέ

νουν έτσι το «μήνα του μελι-

(4. Εξυγαθεμέρικες πλάκες— Ι΄ προσύτη γλοφ. Τι αν Είναι 150 μουσικη πραγιτιάτε; ρότησι.

Οι περιοβότεροι διάκεζαν πάνω στον κόσμο, καλα ταλιο-ταγούδ, ένα στο μεταγούδ. Είναι στο μεταγούδια στη είναι στικ ένεγη, σαν ανα όλη άγθη.

Τάξιοσον πεντέξη λεφτά. Οι γλύπες αναθημέτετες νέτας ποτοσότεροι έγνωε Βνάλει το περιοσότεροι έγνω Είναι Είνα

γλυκίες αισσηματικές για έρωτα και χωρισμο. Ένας άγγλος, δίπλαμου, με ρώτησε απο πού είμαι, Μιλησα-με φωναγτα για την Ελλάδα απαγγελνει περηφανός, με την ερασμιακή προφοράτου: ι/Μένιι άειντέ, τεα...»
Έπειτα σιώπη. Μας μοίοα-σαν άσηρα κερια, το ηλεχτοικο έσβησε. Είμασταν μια πε-

σαν ασπρα κερια, το ηλεχτρικο έσβησε. Είμασταν μια πεκηνημαριά, άντρες, γυναίκες. Πεντέξη τρόμαξαν μεσ' στο σκοτάδι κι άναψαν τα κεράκιαακοτάδι κι άναψου τα κεράκια τους. Το Βέαμα έγινε όπως έ πρεπε να γίνει, μακάβριο: Έ-νας γέρος έβγαλε τότε την ε-φημερίδατου κι άργιοε να δια-βάζει μα τα μάτιατου είταν σ-

N. KAZANTZAKHE μέρος της διολουθίας που μπορεί να ψαλεί πολυφοινικός είναι καί ο οπουδιαιότρο από θησκευτική άποψη, γι αυτό και το επισημοτι-οτής δεχούροστε και ξένους, που δε διαπρέχουν τόν κίνδινο να κοι-μήθούνε ο κανένα χερούλιο, κίαι μια τρίτη σύμπτωση άκομη; ότι κινότιος κάντιλος και κίνδινος κάντιλος και κάντιλος κάντιλος και κάντιλος κάντιλος και κάντιλος κάντιλος και κάντιλος γι' αὐτό πρέπει μόνο παπάδες κάντ να λειτουργούν. Αυτό είναι το καθεστώς σήμερα.

Αυτό είναι το καθέστως σημερω. Ματαιοπονίτε, φίλε κύριε Μειώ. Μποδύ. Όσες λειτουργίες γίνον ναι σήμερα πολυφωνικώς θα έξα-κολοιθήσουν να γίνονται πολυφών. Αυτό το πολυφών το πολυφών. which is that Borgeton vide Rose and the street of the st

(ΕΥΠΕΚΕΙΑ ΑΠΕ ΤΕ ΕΙΛΑ ΤΕ ΕΙΛΥΓΙΑ "Όριε Γέγου μόσεις τις Υπό. Δυο της εινονήματας (δολου τη γυμπείες θηγεύου κρέμου/ταν στους τοξύους Η παρομένες από τα ταστόλικα Πειστήρα με το μιαρότης. Που τους κι άρχικος με στοργι το τους κι άρχικος με στοργι το τους κι έχειος με στοργι το τους κι έχειος με στοργι το τους κι γυαρότητος θεσιότα δε έχει κι μόσεις τους τους μένα το ξεία κι μόσεις ναι καθίσημα τρες. Σα μπέρες. Ός, την κι τος και γυαρότητος θεσιότες δε ξεία κι μόσεις ναι καθίσημα τρες. Σα μπέρες. Ός, την κι τους και τους τους

γραψε.
Ο πάστορας άγοιξε το μικορ

νουν έται το μήνα του μέλεν γεους.

Μια στρουμπουλη κοπέλα έ- βραγγελιάκτου κι συχισι να ρησίε γε μέλο κι άργιου κι σεδάζει, αυλόγτος. Κοτόσει και συδεξάζει αυλόγτος. Κοτόσει και σοβόταν μη δεν προστάσει.

Αλι τυμένη κότειστικε, μέ ένα κοξουρισιένο, το κότειστικο, και μας μοίρασε μπαικτικές και μας μοίρασε μπαικτικές κελόγτος και το κοτόσει και μας μοίρασε μπαικτικές και μας μοίρασε μπαικτικές και το μποικτικές και το και μας μοίρασε μπαικτικές και το και μας μοίρασε μπαικτικές και το και μας μοίρασε μπαικτικές και το και μας μοίρασε και μας και μας

Αθέσοι τοικοθοκατήλος πις Αρτία του του Αναδορότου μερικούς στι-Μέθοδο περικοθοκατήλος πις Αρτία του Πουνιγότριου, ποι Τοικοίνου Ο πάστορος στάθηκε, συμπικό Τέν Ο στιρές του Επίκα - Μπακερικοθομούς Αλέν περιβές, το με το μετικού του Αναδορότου Επίκα - Μπακερικοθομούμου την για στο και Βεία Πρόνια και του Επίκα - Μπακερικοθομούμου την Αναδορότου Ο Αναδορότου Ο Αναδορότου στι Αναδορότου και τα Αναδορότου Επίκα - Επίκα - Αναδορότου Αναδορότου Αναδορότου Αναδορότου - Αναδορότου Επίκα - Επίκα - Αναδορότου - Αναδορότου Αναδορότου - Αναδορότου Επίκα - Επίκα - Αναδορότου - Αναδο

περισσότεροι είναμε βνάλει το μπαμπάκι απο τ' αφτιάμας και προσπαθούσαμε ν' ακούσουμε ροντήσε από που εμικα. Γεντήσει προσπασουσσιμε ν ακεινατών με φωναχτα για την Ελλάδα τι γίνεται απάνω ατην επισσ-και την μπλάβη θάλασσα... Ή- νεια της γης "Αξοφνα η πάστα Εξείε και το κλασικο στίχοι του άνοιξε. Έτας κοντόγοντρος απαγγάλειε περήφενος, με την ξανθομάλης φάνηκε με το πρόσωπο γαρούμενο: - Rolders passed! Eins. "Equ-

Σηκοθήκαμε σα ν' αναστηθή-

кана. Вуфкана урфуора са гіveder ie stelle. Ta yelkia sitavaκόμα λίγο στεγνά, οι λαιμοι λίγο σφιμένοι...

νια των 'Ανίων, είναι ένα τ α μπ ο υ. Ύπο αύτους τούς όρους είναι άδυνατο νά συνεγγοηθούμε και γανουμε αμοιδαίως τον καιρο μας. (1') - Αύτο που ζητείτε όπαργει. Τι αλλο είναι ὁ μονοφωνός γορός της Μητροπολης, που τον άτούμε κάθε Κυριακή στό οποίουω νο. Για να μεταδίδεται ραδίοφωνικώς θα παραδεγτούμε Βεδαια μές είναι ό,τι έκλεκτο έχει σημέρα να παρουσιάσει ή δμόφωνη ψαλμω-δία.... Ύστερ απ αύτο δε μένει πιά παρά το καταρθώσουν οι δικοί μας οι Βενεδικτίνοι να διαδάσουν το αρχαία νειρόγραφα, που μας ύπο-

αγόνται πενήντα χρόνια τώρα, και τόνες πία θά άνατείλει ή χρυσή έτόνες πία θά άνατείλει ή χρυσή έτόνη πία θα άνατείλει ή εδχαρίστησε άτ' το γράμμο σας πού δέν
κάντει λόγο για άταρτα τοῦ τόν
νου. Τό πράμα είναι άρα γι συντήματικο ή συμπτωματικό:

Μέ πολλή φιλία και τιμή

ENIENIOE FIAHNIAHE